

Transvenózní neurostimulace jako léčba centrální spánkové apnoe – randomizovaná kontrolovaná studie

Centrální spánková apnoe je závažné onemocnění postihující dýchání. Jednou z možností léčby je transvenózní implantace zařízení k nervu, který vyvolává kontrakce bránice, což následně vede k normálnímu dýchání. Studie se v letech 2013 až 2015 zabývala bezpečností a efektivitou jednostranné neurostimulace u 151 pacientů z nemocnic v Německu, Polsku a USA. Všem účastníkům bylo implantováno zařízení, ale jen polovina podstupovala stimulaci na 6 měsíců. Všichni zúčastnění museli mít již diagnostikovanou apnoe s alespoň 20 příhodami apnoe-hypopnoe (AHI index min. 20) za hodinu, vyšetření na polysomnografu a alespoň 30 dní nasazenou doporučenou terapii. Lékaře zajímalo, kolika nemocným se zlepší AHI alespoň o 50 %. V rámci bezpečnosti metody také pozorovali, zda v následujících 12 měsících nedojde k nežádoucím účinkům. Očekávané klinické zlepšení ve skupině s neurostimulací se dostavilo u 35 z 68 nemocných, oproti skupině bez stimulace, kde došlo k posunu pouze u 8 ze 73 pacientů. U 138 ze 151 sledovaných se v průběhu studie nedostavila žádná závažná zdravotní komplikace. 7 pacientů z celkového počtu zemřelo bez prokázané souvislosti s implantací zařízení. 27 stimulovaných udávalo diskomfort, který byl vyřešen jednoduchým přeprogramováním přístroje. Výsledky ukazují, že metoda neurostimulace významně snížila závažnost centrální spánkové apnoe, a navíc byla pacienty velmi dobře tolerována. Efekt byl podpořen také zlepšením oxygenace a kvality života. Tato nová metoda by v budoucnu mohla být terapeutickým řešením výše zmíněného onemocnění.

[Transvenous neurostimulation for central sleep apnoea: a randomised controlled trial](#)

The Lancet, Volume 388 No. 10048, 3 September 2016

Molekulární diagnostika nemalobuněčného karcinomu plic v pokročilém stádiu – nové výzvy

Diagnostika plicních nádorů v předešlém desetiletí značně pokročila. Díky molekulárně-biologickým metodám je možné identifikovat čím dál větší množství klinicky významných genetických variant nádorů za použití jen malého množství materiálu získaného minimálně invazivní technikou. Heterogenita plicních nádorů je obrovská a společně s narůstající rezistencí na léčbu bude nutné začít využívat např. testování cirkulujících biomarkerů či opakované biopsie, aby mohla být léčba přesně zacílená. Studie poukazuje na největší výzvy a problémy v současné klinické praxi týkající se testování markerů EGFR, ALK a nových molekul jako je např. PDL1. V současnosti se také setkáváme s narůstajícím využitím sekvenování nové generace, které umožňuje testovat velké množství genetických variant z jediného vzorku.

[Challenges in molecular testing in non-small-cell lung cancer patients with advanced disease](#)

The Lancet, Volume 388 No. 10048, 3 September 2016

Image courtesy of samarttiw
/ FreeDigitalPhotos.net

Top Articles:

- [Palliative care and access to medicines for healthy ageing](#)
- [Titrated doses are optimal for opioids in pain trials](#)
- [Organ donation during the financial crisis in Greece](#)